

ДІАГНОСТУВАННЯ ЗНАТЬ СТУДЕНТІВ У СВІТЛІ ПРИЄДНАННЯ ДО БОЛОНСЬКОГО ПРОЦЕСУ

Перевірка рівня знань та їх оцінка — невід'ємна частина процесу навчання. Це неодмінний компонент усіх стадій навчального процесу, зокрема по завершенню вивчення розділу навчальної дисципліни або циклу навчання.

Запровадження нової системи оцінювання знань студентів, з огляду на приєднання України до Болонського процесу, необхідно розпочинати з формування прозорих стосунків між викладачем і студентом. Ця прозорість повинна досягатися, перш за все, максимальною інформованістю студента. Поточний контроль охоплює весь процес навчання й передбачає постійне удосконалення роботи педагогів і студентів. Він здійснюється в щоденній навчальній роботі, головне його призначення — оперативне одержання об'єктивних даних про рівень знань студентів і якість навчально-виховної роботи. Одержана інформація допомагає застосовувати раціональні методи й прийоми навчальної роботи, правильно дозувати матеріал, знаходити оптимальні форми навчальної роботи тощо.

Відзначимо позитивну роль поточного контролю у формуванні в студентів мотивуючої функції до навчання, що проводиться всередині кожного семестру, - атестації з усіх навчальних дисциплін. На атестацію виносяться як теоретичний, так і практичний матеріал курсу. Подібні заходи, а також виконання студентами індивідуальних завдань, у значній мірі активізують систематичну роботу протягом семестру, сприяють підвищенню відповідальності, спонукають до осмислення навчального матеріалу.

Завдання, що виносяться на підсумковий контроль, повинні мати узагальнюючий характер, зокрема, показувати можливість оцінити рівень творчого бачення студентом програмного матеріалу, вміння синтезувати й узагальнювати отримані знання, використовувати їх для аналізу конкретної ситуації.

Однак сьогодні традиційних методів оцінювання знань студентів уже недостатньо, щоб інтегруватися в європейський освітній простір. На нашу думку, тестовий контроль доцільно використовувати в доповнення до традиційних форм контролю. Тести можуть охоплювати майже весь програмний матеріал, бути використані для систематизації вивченого матеріалу, підсумкового повторення.

Для забезпечення диференціального підходу в навчанні тести можуть бути різних рівнів складності. Особливої майстерності викладача

потребує врахування можливих хибних шляхів розв'язання завдань студентами та включення у варіанти відповідей цих результатів. Слід зауважити, що розробленні завдання не повинні бути пов'язані з невиннованими великими витратами часу.

Результати діагностування знань студентів можуть дати відповідь на багато запитань, зокрема:

- виявити реальний рівень знань студентів із даної дисципліни;
- зробити висновок про правильність застосування різних методик при викладанні та вивченні певного курсу;
- визначити розділи курсу, на які слід звернути більшу увагу в майбутньому при вивченні цієї дисципліни.

И. В. Ирхина,
irhina@bsu.edu.ru

М.В. Широкова,
mariashirokova@mail.ru

Белгородский государственный университет, г. Белгород

ПРОБЛЕМЫ КАЧЕСТВА ПЕДАГОГИЧЕСКОГО ОБРАЗОВАНИЯ В США: УПРАВЛЕНЧЕСКИЙ АСПЕКТ

В современном мире растет значение образования как важнейшего фактора, обеспечивающего качество экономики и общества. Цель высшей школы сегодня – формирование личности, способной осуществить качественные изменения в сфере профессиональной деятельности. США одними из первых заявили о своей направленности на повышение качества и эффективности подготовки учителей, исходным условием которой выступает решение проблем управления качеством педагогического образования.

В научной литературе выделяют следующие подходы к понятию «управление» как: деятельность всех субъектов системы (В.С.Лазарев, М.М.Поташник и др.); воздействие одной системы на другую, одного человека на другого или группу (В.Г.Афанасьев, Д. Б. Джонстоун и др.); взаимодействие субъектов, сотрудничество субъектов социальной системы (Т.М. Давыденко, П.И. Третьяков, Т.И. Шамова и др.)

Управление в контексте повышения качества педагогического образования отражает основанное на взаимодействии и сотрудничестве взаимное изменение, взаимную обусловленность субъектов социальной системы, предполагает создание благоприятных условий, обеспечивающих качественное развитие всех субъектов образовательной системы.